

[Ole Espersen]

på grundlag af retshjælpsudvalget allerede til oktober, hvad der naturligvis ikke gør.

Jeg håber ikke, at der i den radikale ordførers bemærkninger lå, at man var tilfreds med den nuværende tilstand og gerne ville vente det år eller måske de to år, der går, inden vi har noget på grundlag af udvalgsbetænkningen. Det vil i så fald være beskæmmende for de Radikales retssikkerhedstanker, som man jo ellers normalt gør meget ud af her i salen, og som jeg virkelig mener man har en chance for at gøre noget effektivt ud af her, ikke blot inden for straffeområdet og retsplejeområdet i sædvanlig proceduremæssig forstand, men også inden for det, der drejer sig om at give den almindelige, jævne dansker mulighed for at bruge retssystemet.

Det har han eller hun ikke i dag, og det er baggrunden for, at dette forslag er fremsat. Det er en så enkel og så beskeden justering, at jeg ikke kan forstå, at man med rimelighed kan gå imod den.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Først et svar på to konkrete spørgsmål, der blev stillet af hr. Leif Hermann.

Det er rigtigt, at jeg har sagt, at jeg i 1986 ved en henvendelse til udvalget søgte at få fremskyndet arbejdet, men det betyder selvfølgelig ikke, at udvalget ikke har arbejdet i perioden derop til.

Det betyder heller ikke, at retshjælpsudvalget var ubekendt med den beretning, der fremkom fra retsudvalget på grundlag af beslutningsforslaget. Den blev fremsendt til udvalget med det samme, udvalget arbejdede med den, men i 1986 mente jeg, at det var på tide at sige til udvalget, at nu skulle vi gerne have et resultat, og der er jo også arbejdet godt og grundigt efter den tid.

Når jeg anmodede om, at arbejdet blev fremskyndet, har det sammenhæng med, at der jo var gået temmelig lang tid, som også flere har været inde på. Jeg har ikke på noget tidspunkt givet udvalget ordre eller noget i den retning til at sætte arbejdet i stå, men der har åbenbart været forskellige overvejelser, der har ført til, at det tager længere tid, end et normalt udvalgsarbejde skal gøre.

Derfor mente jeg egentlig også efter behandlingen af det tidligere forslag, at nu var det om at nå et resultat. Så kan hr. Bernhard Baunsgaard da have ganske ret i, at det kan

være en behagelighed, at der er kommet sådanne tilkendegivelser her i Folketinget, at man dermed kan sige, at der er et meget bredt flertal, der ønsker et resultat. Så langt så godt, og efter det, jeg har kunnet få oplyst om udvalgets arbejde – så meget jeg kan oplyse, når ikke det er fuldstændig færdigt – så mener jeg også, at der er god overensstemmelse imellem os.

Derfor må jeg sige, at jeg forstod alt, indtil jeg kom til hr. Ole Espersen, for jeg synes egentlig, at hr. Ole Espersens tale var præget af, at når vi var enige, så skulle vi sandt for dyden sørge for at blive uenige alligevel, og det kan jeg ikke se formålet med, ærlig talt. Hvis hr. Ole Espersen har den indstilling, som fremgik af ordene i hans tale, nemlig at nu gælder det om at opnå noget her, at få en forbedring, så forstår jeg ikke, hvorfor han bliver ved at tale om disse 1-2 år.

Det, jeg har sagt, er, at jeg mener, at hvis udvalgsarbejdet med betænkningen går, som jeg regner med, således at vi har en betænkning i juni måned, så er det muligt for de områder, hvor der skal lovgives, at fremsætte et lovforslag til oktober. Hvor hurtigt Folketinget så bliver færdigt, kan jeg selvfølgelig ikke vide. Hr. Ole Espersen er jo bekendt med, at jeg fremsatte ikke så få forslag sidste år i oktober, som retsudvalget ikke har færdiggjort endnu af den ene og den anden grund, men det er jo ikke noget, jeg kan blande mig i. Men min indstilling er altså den, at forslaget skal frem til den tid, og så håber jeg selvfølgelig, at retsudvalget vil arbejde med det.

Hvis retsudvalget inden det tidspunkt ønsker at drøfte sagen nærmere med mig – det var jo det, hr. Leif Hermann spurgte om – så ved hr. Leif Hermann, at jeg er villig til det. Vi sender selvfølgelig betænkningen til retsudvalget med det samme, og hvis man i et samråd ønsker at drøfte enkeltheder i forbindelse med det og også ønsker en tilkendegivelse fra min side om, hvad jeg agter at gøre også på de administrative områder, så meget gerne for min skyld.

Så var hr. Ole Espersen inde på noget med høring, og at høringen i sig selv skulle bevirke en længere udsættelse. Det forstod jeg ikke et ord af. Vi har gode erfaringer i Folketinget med, at forslagene er blevet fremsat, og så har der været sideløbende hø-